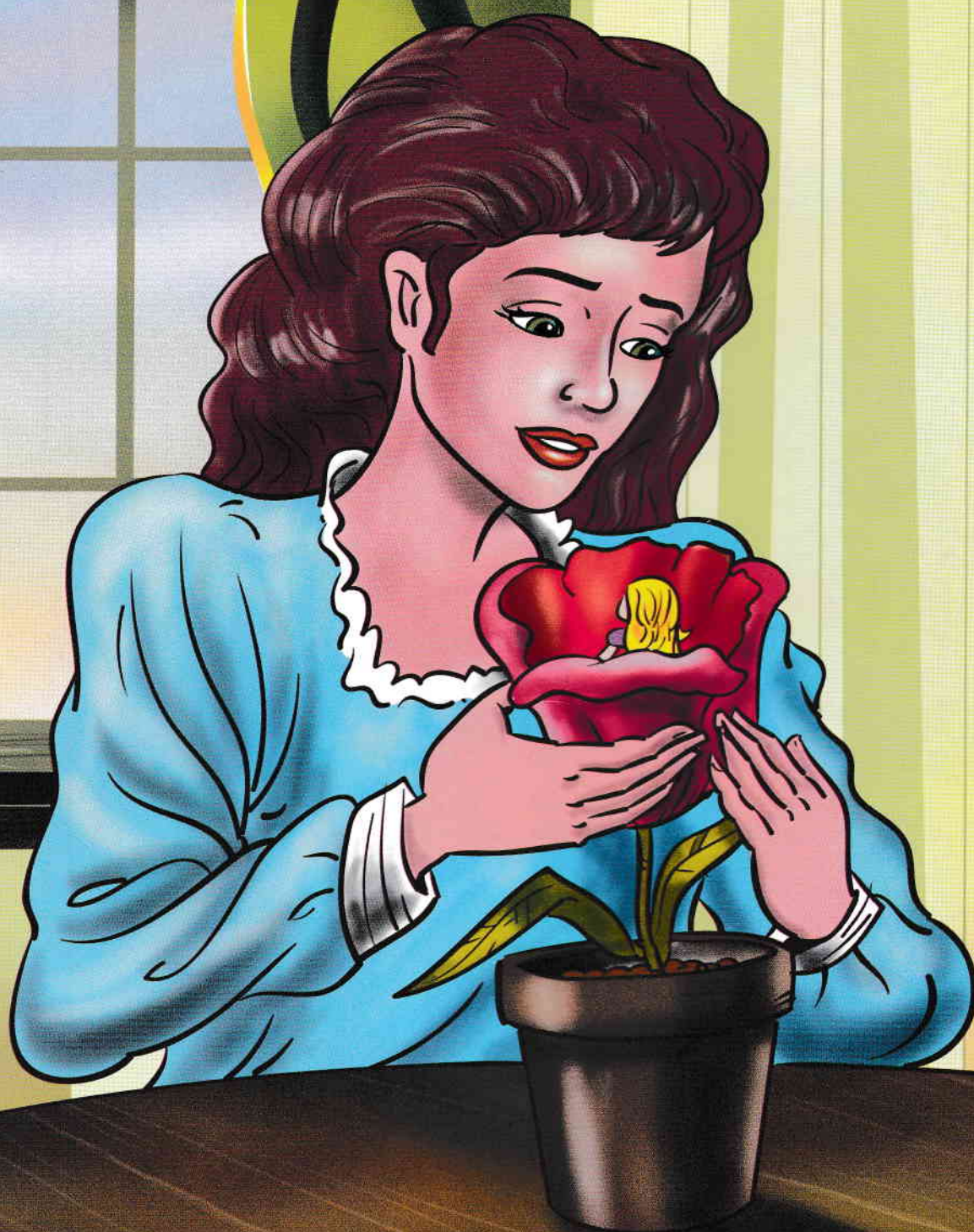

fost odată o femeie care voia să aibă un copil, dar nu știa de unde să-l ia. Atunci s-a dus la o vrăjitoare și a rugat-o să o ajute.

– Cum să nu! a spus baba. Uite-aici un bob de orz, da' să știi că nu-i orz de-acela ce crește pe ogoare și pe care-l dai la găini de mâncare, ia-l și pune-l într-un vas cu flori și ai să vezi ce iese...

Femeia îi mulțumi. A mers acasă și a plantat bobul de orz într-un ghiveci, așteptând să răsară. În scurt timp, din bob a crescut o lalea, iar în floarea ei stătea o fetiță cât degetul mic, așa încât femeia i-a pus numele Degețica.

F

emeia a făcut un leagăn dintr-o coajă de alun, saltea din petale albastre de toporași, iar plapuma era o petală de trandafir. Aici stătea Degețica noaptea, dar ziua se juca pe masă, unde era o farfurie plină cu apă, iar de jur împrejur, pe marginea farfuriei, erau așezate flori cu lujere în apă. Pe apă plutea o petală mare de lălea pe care stătea Degețica, umblând de la o margine la alta a farfuriei.

Într-o noapte, pe când se odihnea frumușel în pătucul ei, pe un ochi de fereastră care era spart a intrat o broască.

Broasca era urâtă, mare și jilavă. A sărit drept pe masă, acolo unde se afla Degețica și dormea, acoperită cu petale roșii de trandafir.

– Ar fi fost tocmai bună de nevastă pentru băiatul meu, s-a gândit broasca, și a luat-o pe Degețica în mlaștină.